

Προθεσμίες των διαδικασιών

Περιεχόμενο που παρέχεται από

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

 Ελλάδα

1 Ποια είναι τα είδη προθεσμιών που εφαρμόζονται στις αστικές διαδικασίες;

Προθεσμίες είναι τα χρονικά διαστήματα μέσα στα οποία πρέπει να επιχειρηθεί μια πράξη, ή το οποίο πρέπει να παρέλθει προκειμένου να λάβει χώρα συζήτηση της υποθέσεως ή να επιχειρηθεί μια πράξη. Με την θέσπιση προθεσμιών επιδιώκεται η ταχύτητα στην απονομή της δικαιοσύνης και η διασφάλιση του δικαιώματος ακροάσεως. Δικονομικές προθεσμίες είναι αυτές που με την τήρηση ή παραμέλησή τους συνδέονται δικονομικές συνέπειες. Διακρίνονται σε δύο κύριες κατηγορίες: 1) προθεσμίες ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ είναι αυτές εντός των οποίων πρέπει να ενεργηθεί η διαδικαστική πράξη, όπως για παράδειγμα η προθεσμία που τάσσει ο νόμος για την άσκηση της έφεσης (βλ. άρθρο 318 § 1 του ΚΠολΔ) και 2) προθεσμίες ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΕΣ είναι αυτές που η διαδικαστική πράξη πρέπει να ενεργηθεί μετά την πάροδό τους. Οι προθεσμίες αυτές είναι συνήθως προς όφελος του αμυνόμενου διάδικου, καθόσον του παρέχεται χρόνος προκειμένου να προετοιμασθεί, όπως για παράδειγμα η προθεσμία κλητεύσεως του εναγόμενου (βλ. άρθρο 228 του ΚΠολΔ). Η διάκριση αυτή έχει σημασία διότι οι μεν προθεσμίες ενέργειας μπορούν να παραταθούν με συμφωνία των διαδίκων ενώ οι προπαρασκευαστικές δεν παρατείνονται. Οι προθεσμίες ενέργειας λήγουν την επόμενη εργάσιμη ημέρα, αν η ημέρα λήξης τους συμπίπτει με εξαιρετέα κατά τον νόμο ημέρα, ενώ οι προπαρασκευαστικές λήγουν την ημέρα λήξης τους, ανεξάρτητα από το αν η ημέρα αυτή είναι αργία ή εξαιρετέα. Ενδεικτικά, σημαντικές δικονομικές προθεσμίες στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (ΚΠολΔ) είναι οι ακόλουθες:

1. Προθεσμία κλητεύσεως διαδίκων μετά την άσκηση αγωγής (εξήντα [60] ημέρες πριν τη συζήτηση, εκτός εάν ο διάδικος διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής, οπότε η προθεσμία είναι ενενήντα [90] ημέρες πριν τη συζήτηση- βλ. άρθρο 228 ΚΠολΔ).
2. Προθεσμία ασκήσεως ανακοπής ερημοδικίας (δεκαπέντε [15] ημέρες από την επίδοση της απόφασης, αν ο διάδικος που δικάστηκε ερήμην διαμένει στην Ελλάδα, εκτός εάν ο διάδικος που δικάστηκε ερήμην διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής, οπότε η προθεσμία είναι εξήντα [60] ημέρες από την επίδοση της απόφασης- βλ. άρθρο 503 ΚΠολΔ).
3. Προθεσμία εφέσεως (τριάντα [30] ημέρες από την επίδοση της οριστικής απόφασης αν αυτός που ασκεί την έφεση διαμένει στην Ελλάδα, εκτός εάν αυτός που ασκεί την έφεση διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής, οπότε η προθεσμία είναι εξήντα [60] ημέρες από την επίδοση της οριστικής απόφασης. Σε περίπτωση που δεν επιδοθεί η οριστική απόφαση, η προθεσμία της έφεσης είναι τρία [3] χρόνια από την δημοσίευση της απόφασης- βλ. άρθρο 518 ΚΠολΔ).
4. Προθεσμία αναψηλαφήσεως (εξήντα [60] ημέρες εάν εκείνος που ασκεί την αναψηλάφηση διαμένει στην Ελλάδα, εκτός εάν εκείνος που ασκεί την αναψηλάφηση διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής, οπότε η προθεσμία είναι εκατόν είκοσι [120] ημέρες- βλ. άρθρο 545 ΚΠολΔ).
5. Προθεσμία αναιρέσεως (τριάντα [30] ημέρες από την επίδοση της απόφασης εάν ο αναιρεσείων διαμένει στην Ελλάδα, εκτός εάν αυτός που ασκεί την έφεση διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής, οπότε η προθεσμία είναι ενενήντα [90] ημέρες από την επίδοση της απόφασης. Σε περίπτωση που δεν επιδοθεί η απόφαση, η προθεσμία της αναιρέσεως είναι τρία [3] χρόνια από την δημοσίευση της απόφασης - βλ. άρθρο 564 του ΚΠολΔ).

Δικονομικές προθεσμίες ορίζονται ειδικότερα από τον ΚΠολΔ και σε άλλες διαδικασίες, όπως για παράδειγμα

αυτές που αφορούν τις γαμικές διαφορές (διαζύγιο, ακύρωση γάμου, κλπ), έκδοση διαταγής πληρωμής και ανακοπής κατά αυτής (βλ. άρθρο 632 ΚΠολΔ), μισθωτικές διαφορές, εργατικές διαφορές, ασφαλιστικά μέτρα, αναγκαστική εκτέλεση και ανακοπής κατά αυτής.

2 Κατάλογος των αργιών που προβλέπονται βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1182/71, της 3ης Ιουνίου 1971.

Οι αργίες στην Ελλάδα καθορίζονται από τον Ν. 1157/1981, χωρίς η απαρίθμησή τους να είναι εξαντλητική. Κριτήριο για την ύπαρξη αργίας είναι η μη διεξαγωγή συναλλαγών εν γένει, επομένως αργίες για συγκεκριμένα επαγγέλματα ή υπηρεσίες είναι αδιάφορες. Μπορεί να είναι εθνικού, θρησκευτικού ή άλλου περιεχομένου, ακόμα και τοπικού ή μη μόνιμου χαρακτήρα. Εξαιρετέες ημέρες είναι οι αργίες των δημοσίων υπηρεσιών. Ως ημέρες αργίας θεωρούνται οι: 25^η Μαρτίου (εθνική εορτή), 28^η Οκτωβρίου (εθνική εορτή), η πρώτη του έτους, τα Θεοφάνια (6 Ιανουαρίου), η Μεγάλη Παρασκευή, το Μεγάλο Σάββατο, η 1^η Μαΐου, η 15^η Αυγούστου, η πρώτη και η δεύτερη ημέρα των Χριστουγέννων, η δεύτερη ημέρα των Χριστουγέννων, η Δευτέρα της Πεντηκοστής, η Καθαρά Δευτέρα, η Δευτέρα του Πάσχα και όλες οι Κυριακές.

3 Ποιοι είναι οι ισχύοντες γενικοί κανόνες για τις προθεσμίες στις διάφορες αστικές διαδικασίες;

Τα άρθρα 144- 151 του ΚΠολΔ αναφέρονται στις δικονομικές προθεσμίες. Με κριτήριο την πηγή που καθορίζει την διάρκειά τους, οι προθεσμίες διακρίνονται σε νόμιμες (αυτές που προσδιορίζονται από τον νόμο, όπως για παράδειγμα οι προθεσμίες άσκησης των ένδικων μέσων), δικαστικές (εκείνες που προσδιορίζονται από το δικαστήριο που δικάζει την υπόθεση, όπως για παράδειγμα η προθεσμία για την αυτοπρόσωπη εμφάνιση των διαδίκων -βλ. άρθρο 245 του ΚΠολΔ), αναβλητικές (εκείνες που επιφέρουν την αναβολή της συζήτησης ως κύρωση για την μη τήρησή τους) και ανατρεπτικές (εκείνες που επιφέρουν έκπτωση από το δικαίωμα ως κύρωση για την μη τήρησή τους). Για την έναρξη και την λήξη των προθεσμιών θα γίνει λόγος κατωτέρω. Οι προθεσμίες διακόπτονται εάν κατά την διάρκεια μιας προθεσμίας, κάποιος διάδικος αποβιώσει. Αν η προθεσμία που διακόπηκε έχει αρχίσει από την επίδοση εγγράφου, η νέα προθεσμία αρχίζει με την νέα επίδοση σε αυτούς που κατά τον νόμο διαδέχθηκαν εκείνον που πέθανε. Αν έχει αρχίσει από κάποιο άλλο γεγονός, η νέα προθεσμία αρχίζει με την επίδοση σχετικής δήλωσης στα παραπάνω πρόσωπα. Η διακοπή της δίκης που επέρχεται κατά την διάρκεια κάποιας προθεσμίας, διακόπτει την προθεσμία και η νέα προθεσμία αρχίζει με την επανάληψη της δίκης. Το χρονικό διάστημα από 1 έως 31 Αυγούστου, δεν υπολογίζεται για τις προθεσμίες ενέργειας που αναφέρονται στο άρθρο 147 § 7 του ΚΠολΔ. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνονται οι προθεσμίες των ένδικων μέσων και των ανακοπών.

Ο νόμος επιτρέπει την παράταση προθεσμίας, όχι όμως μόνο με συμφωνία των διαδίκων, αλλά και με συναίνεση του δικαστή. Σε παράταση υπόκεινται τόσο οι νόμιμες, όσο και οι δικαστικές προθεσμίες, με τον περιορισμό όμως ότι δεν θίγονται δικαιώματα τρίτων. Ο δικαστής δεν δεσμεύεται από το περιεχόμενο της αιτήσεως για παράταση της συμφωνίας και έχει την δυνατότητα να την κάνει εν μέρει δεκτή, ή να την απορρίψει, σταθμίζοντας κάθε φορά τις περιστάσεις. Πρέπει δηλαδή οι διάδικοι να επικαλούνται και να προβάλλουν λόγους που δικαιολογούν την παράταση. Τέλος, επιτρέπεται σύντμηση προθεσμίας με δικαστική απόφαση, κατόπιν συμφωνίας των διαδίκων. Σε σύντμηση υπόκεινται όλες οι νόμιμες προθεσμίες, με εξαίρεση αυτές των ενδίκων μέσων.

4 Όταν μια πράξη ή μια διατύπωση πρέπει να διενεργηθεί εντός μιας συγκεκριμένης προθεσμίας, ποιο είναι το χρονικό σημείο έναρξης της προθεσμίας;

Η προθεσμία αρχίζει την επόμενη ημέρα εκείνης κατά την οποία συνέβη το γεγονός που αποτελεί την αφετηρία της (*amomento ad momentum*).

5 Μπορεί η έναρξη της προθεσμίας να επηρεαστεί ή να τροποποιηθεί από

τον τρόπο κοινοποίησης ή επίδοσης εγγράφων (προσωπική επίδοση από δικαστικό επιμελητή ή ταχυδρομική επίδοση);

Στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας δεν προβλέπεται παράταση ή σύντμηση της προθεσμίας σε περίπτωση μεταδόσεως ή αποστολής εγγράφων μέσω ταχυδρομείου, ή άλλου τύπου μεταφορικής υπηρεσίας.

6 Αν η επέλευση ενός γεγονότος αποτελεί την έναρξη της προθεσμίας, η ημέρα επέλευσης του γεγονότος συνεκτιμάται στον υπολογισμό της προθεσμίας;

Συναρίθμηση της ημέρας κατά την οποία λαμβάνει χώρα το αφετήριο γεγονός επιτρέπεται μόνο όταν προβλέπεται ρητά στον νόμο, την δικαστική απόφαση ή την σύμβαση. Τέτοια περίπτωση δεν αποτελεί η πρόβλεψη ότι ορισμένη προθεσμία αρχίζει με την επίδοση. Έτσι οι σημαντικές προθεσμίες ασκήσεως των ενδίκων μέσων της έφεσης, αναίρεσης ή της ανακοπής αρχίζουν από την επόμενη ημέρα της επιδόσεως ή της δημοσιεύσεως της αποφάσεως. Πάντως, όταν ορίζεται ότι η προθεσμία αρχίζει από ορισμένη ημέρα, αυτή συνυπολογίζεται. Όταν εναρκτήριο γεγονός αποτελεί η επίδοση, τυχόν γνώση του περιεχομένου του προς επίδοση εγγράφου με άλλον τρόπο είναι αδιάφορη για τον υπολογισμό της προθεσμίας.

7 Όταν μια προθεσμία προσδιορίζεται κατά ημέρες, ο αριθμός των αναφερόμενων ημερών περιλαμβάνει τις ημερολογιακές ημέρες ή τις εργάσιμες ημέρες;

Δεν έχει σημασία η παρεμβολή ημερών αργίας. Εργάσιμες ημέρες συνυπολογίζονται μόνο αν προβλέπεται ρητά κάτι τέτοιο (όπως στην προθεσμία για ανακοπή κατά διαταγής πληρωμής).

8 Όταν η προθεσμία προσδιορίζεται κατά εβδομάδες, μήνες ή έτη;

Ομοίως, σε περίπτωση που η χρονική προθεσμία προσδιορίζεται σε μήνες ή έτη, δεν έχει σημασία η παρεμβολή ημερών αργίας, παρά μόνον αν ορίζεται ρητά στο νόμο ότι η προθεσμία αφορά εργάσιμες ημέρες.

9 Πότε λήγει η προθεσμία όταν προσδιορίζεται κατά εβδομάδες, μήνες ή έτη;

Αν η προθεσμία προσδιορίζεται σε έτη λήγει μόλις παρέλθει η αντίστοιχη ημερομηνία του τελευταίου έτους. Σημειώνεται ότι δεν έχει σημασία για τον υπολογισμό αν παρεμβάλλεται δίσεκτο έτος.

Αν η προθεσμία προσδιορίζεται σε μήνες λήγει μόλις παρέλθει η ημέρα του τελευταίου μήνα που αντιστοιχεί στην ημέρα έναρξης. Αν δεν υπάρχει τέτοια αντιστοιχία, υπολογίζεται η τελευταία ημέρα του μήνα. Σημειώνεται ότι δεν έχει σημασία ο αριθμός των ημερών που έχει κάθε μήνας.

Η προθεσμία μισού έτους ισχύει ως προθεσμία έξι (6) μηνών και η προθεσμία μισού μήνα ισχύει ως προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών.

Αν η προθεσμία προσδιορίζεται σε εβδομάδες λήγει μόλις παρέλθει η αντίστοιχη ημέρα της εβδομάδας που αντιστοιχεί στην ημέρα έναρξης δηλ αν το γεγονός έλαβε χώρα την Δευτέρα, η προθεσμία της εβδομάδας λήγει την επόμενη Δευτέρα.

10 Αν η προθεσμία λήγει Σάββατο, Κυριακή ή ημέρα δημόσιας αργίας ή μη εργάσιμη ημέρα, παρατείνεται μέχρι την πρώτη επόμενη εργάσιμη ημέρα;

Εάν η προθεσμία λήγει σε Σάββατο, Κυριακή ή ημέρα αργίας ή μη εργάσιμη, μετατίθεται η λήξη της στην επόμενη μη εξαιρετέα ημέρα.

11 Υπάρχουν ορισμένες περιστάσεις στις οποίες παρατείνονται οι προθεσμίες; Από ποιες προϋποθέσεις εξαρτώνται οι παρατάσεις αυτές;

Ο νόμος επιτρέπει την παράταση προθεσμίας, όχι όμως μόνο με συμφωνία των διαδίκων, αλλά και με συναίνεση του δικαστή. Σε παράταση υπόκεινται τόσο οι νόμιμες, όσο και οι δικαστικές προθεσμίες, με τον περιορισμό όμως ότι δεν θίγονται δικαιώματα τρίτων. Ο δικαστής δεν δεσμεύεται από το περιεχόμενο της αιτήσεως για παράταση της συμφωνίας και έχει την δυνατότητα να την κάνει εν μέρει δεκτή, ή να την απορρίψει, σταθμίζοντας κάθε φορά τις περιστάσεις.

12 Ποιες είναι οι προθεσμίες για την άσκηση ένδικων μέσων;

1. Προθεσμία ασκήσεως ανακοπής ερημοδικίας (δεκαπέντε [15] ημέρες από την επίδοση της απόφασης, αν ο διάδικος που δικάστηκε ερήμην διαμένει στην Ελλάδα, εκτός εάν ο διάδικος που δικάστηκε ερήμην διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής, οπότε η προθεσμία είναι εξήντα [60] ημέρες από την επίδοση της απόφασης- βλ. άρθρο 503 ΚΠολΔ
2. Η προθεσμία της εφέσεως ρυθμίζεται στο άρθρο 518 § 1 του ΚΠολΔ. Αν ο εκκαλών διαμένει στην Ελλάδα είναι τριάντα (30) ημέρες και αν διαμένει στο εξωτερικό ή είναι αγνώστου διαμονής είναι εξήντα (60) ημέρες. Η προθεσμία των εξήντα (60) ημερών δεν αφορά αυτούς που η διαμονή τους στο εξωτερικό είναι πρόσκαιρη (ταξίδια αναψυχής, ολιγοήμερη απουσία για ειδικό σκοπό), αλλά έχει κάποια διάρκεια, συνδεδεμένη με την επαγγελματική ή οικογενειακή τους κατάσταση.
3. Προθεσμία αναψηλάφσεως (εξήντα [60] ημέρες εάν εκείνος που ασκεί την αναψηλάφηση διαμένει στην Ελλάδα, εκτός εάν εκείνος που ασκεί την αναψηλάφηση διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής, οπότε η προθεσμία είναι εκατόν είκοσι [120] ημέρες- βλ. άρθρο 545 ΚΠολΔ).
4. Προθεσμία αναιρέσεως (τριάντα [30] ημέρες από την επίδοση της απόφασης εάν ο αναιρεσείων διαμένει στην Ελλάδα, εκτός εάν αυτός που ασκεί την έφεση διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής, οπότε η προθεσμία είναι ενενήντα [90] ημέρες από την επίδοση της απόφασης. Σε περίπτωση που δεν επιδοθεί η απόφαση, η προθεσμία της αναιρέσεως είναι τρία [3] χρόνια από την δημοσίευση της απόφασης - βλ. άρθρο 564 του ΚΠολΔ).

13 Μπορούν τα δικαστήρια να τροποποιήσουν τις προθεσμίες, ιδίως τις προθεσμίες εμφάνισης στο δικαστήριο, ή να καθορίσουν ειδική ημερομηνία εμφάνισης;

Στην ελληνική έννομη τάξη γίνεται δεκτό ότι η αξίωση για ένδικη προστασία περιλαμβάνει, ανεξάρτητα από την φύση της διαφοράς, τόσο την οριστική, όσο και την προσωρινή δικαστική προστασία. Με την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (κατά τα άρθρα 682-738 του ΚΠολΔ) ρυθμίζονται οι περιπτώσεις στις οποίες λόγω του κατεπείγοντος, ή για την αποτροπή επικείμενου κινδύνου, τα δικαστήρια μπορούν να διατάζουν μέτρα για την εξασφάλιση ή διατήρηση ενός δικαιώματος ή τη ρύθμιση μιας κατάστασης και να τα μεταρρυθμίζουν ή να τα ανακαλούν. Λόγω του επείγοντος χαρακτήρα τους, αρμόδιος να ορίσει τον τόπο και τον χρόνο συζητήσεως της αιτήσεως για την λήψη ασφαλιστικών μέτρων είναι ο δικαστής, ο οποίος ενεργεί με γνώμονα την ταχύτητα, λαμβάνοντας όμως υπ' όψη και το δικαίωμα ακροάσεως των διαδίκων. Έτσι έχει ευχέρεια να επιλέξει τον τρόπο κλητεύσεως και την προθεσμία κλητεύσεως, ακόμα και για πρόσωπα που διαμένουν στο εξωτερικό, ή είναι άγνωστης διαμονής. Η συζήτηση μπορεί να ορισθεί και Κυριακή ή εορτή. Εκτός από τα ασφαλιστικά μέτρα, στις υπόλοιπες αστικές διαδικασίες εφαρμόζονται οι προθεσμίες που αναφέρθηκαν ανωτέρω, χωρίς να προβλέπεται η επιμήκυνσή τους.

14 Εφόσον μια πράξη η οποία απευθύνεται σε διάδικο που κατοικεί σε τόπο όπου θα ετύγχανε παράτασης προθεσμίας κοινοποιείται σε τόπο όπου δεν παρέχεται η εν λόγω παράταση, το πρόσωπο αυτό χάνει το ευεργέτημα της εν λόγω προθεσμίας;

Δεν υπάρχει κάτι τέτοιο στην ελληνική έννομη τάξη.

15 Ποιες είναι οι συνέπειες σε περίπτωση μη τήρησης των προθεσμιών;

Η μη τήρηση προθεσμιών που αφορούν δικαστική ενέργεια δεν επάγεται δικονομικές συνέπειες. Η παρέλευση άπρακτης της προθεσμίας ενέργειας για πράξεις των διαδικών επιφέρει έκπτωση από το δικαίωμα, ενώ στις προπαρασκευαστικές προθεσμίες επέρχονται άλλου είδους αποτελέσματα, όπως για παράδειγμα απαράδεκτο της συζήτησης (βλ. άρθρο 271 § 1 του ΚΠολΔ).

16 Αν λήξει η προθεσμία, ποια ένδικα μέσα παρέχονται στους διαδικίους που δεν τήρησαν τις προθεσμίες, δηλαδή στους ερημοδικούντες διαδικίους;

Η επαναφορά των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση είναι ένα ένδικο βοήθημα που προβλέπεται από το Σύνταγμα, με το οποίο εάν ο διάδικος εξ αιτίας ανωτέρας βίας του, ή δόλου του αντιδίκου του δεν μπόρεσε να τηρήσει κάποια προθεσμία, έχει το δικαίωμα να ζητήσει την επαναφορά των πραγμάτων στην πριν από την πάροδο της προθεσμίας κατάσταση.

Εξαιρετικά όμως, τέτοια αίτηση δεν μπορεί να υποβληθεί εάν στηρίζεται α) σε πταίσμα του πληρεξούσιου δικηγόρου ή του νόμιμου αντιπροσώπου του αιτούντος διαδικίου, β) σε περιστατικά που ο δικαστής κατά την εξέταση της αίτησης για παράταση προθεσμίας ή για αναβολή έκρινε προκειμένου να χορηγήσει την σχετική παράταση ή αναβολή. Η αίτηση πρέπει να αναφέρει τους λόγους για τους οποίους δεν τηρήθηκε η προθεσμία, τα αποδεικτικά μέσα για εξακρίβωση της αλήθειας και την πράξη που παραλήφθηκε, ή να αναφέρει ότι έχει ήδη ενεργηθεί. Η αίτηση για επαναφορά των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση, πρέπει να συζητηθεί σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την ημέρα της άρσης του εμποδίου που συνιστά την ανωτέρα βία, ή της γνώσης του δόλου, χωρίς να επιτρέπεται η άσκηση νέας, αν για οποιονδήποτε λόγο χαθεί η παραπάνω προθεσμία (βλ. άρθρα 152-158 του ΚΠολΔ).

Εξαιρετικά όμως, τέτοια αίτηση δεν μπορεί να υποβληθεί εάν στηρίζεται α) σε πταίσμα του πληρεξούσιου δικηγόρου ή του νόμιμου αντιπροσώπου του αιτούντος διαδικίου, β) σε περιστατικά που ο δικαστής κατά την εξέταση της αίτησης για παράταση προθεσμίας ή για αναβολή έκρινε προκειμένου να χορηγήσει την σχετική παράταση ή αναβολή. Η αίτηση πρέπει να αναφέρει τους λόγους για τους οποίους δεν τηρήθηκε η προθεσμία, τα αποδεικτικά μέσα για εξακρίβωση της αλήθειας και την πράξη που παραλήφθηκε, ή να αναφέρει ότι έχει ήδη ενεργηθεί. Η αίτηση για επαναφορά των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση, πρέπει να συζητηθεί σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την ημέρα της άρσης του εμποδίου που συνιστά την ανωτέρα βία, ή της γνώσης του δόλου, χωρίς να επιτρέπεται η άσκηση νέας, αν για οποιονδήποτε λόγο χαθεί η παραπάνω προθεσμία (βλ. άρθρα 152-158 του ΚΠολΔ).

■ Τελευταία επικαιροποίηση: 16/05/2014

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα